प्रभूवसुराङ्गिरसः।पवमानः सोमः। गायत्री।

असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चुम्वोः सुतः।कार्ष्मेन्वाजी न्यंक्रमीत्॥ ९.०३६.०१

पवित्रे- शुद्धे पात्रे प्रतीके। चम्वोः- अधिषवणफलकयोर्घावापृथिव्योर्वा। चमूशब्दो द्यावापृथिवीनामसु पठितः। सुतः- निष्पन्नः। रथ्यः- अश्व इव। असर्जि- निसृष्टः। कार्ष्मन्- कृष्टौ। वाजी- अश्वभूतः प्राण इति भावः। न्यक्रमीत्- नितरां क्रामित ॥१॥

स विह्नः सोम जागृविः पर्वस्व देववीरित। अभि कोशं मधुश्रुतम्॥ ९.०३६.०२

सः- तादृशः। विह्नः- वाहृकः सन्। जागृविः- जागरूकः सन्। देववीः- देवकामः सन्। सोम-रस। मधुश्चुतम्- मधुस्रावकम्। कोशम्- प्रतीकं पात्रं वा। अभि- आभिमुख्येन। अति- अतिक्रम्य च। पवस्व- क्षर ॥२॥

स नो ज्योतीं वि पूर्व्य पर्वमान वि रोचय। कत्वे दक्षाय नो हिनु॥ ९.०३६.०३

सः- तादृशस्त्वम् । नः- अस्मदर्थम् । पूर्व्य- पुराण । पवमान- पूयमान । ज्योतींषि- विद्याः । वि-विशेषेण । रोचय- उद्दीपय । कत्वे- सत्सङ्कल्पाय । दक्षाय- सामर्थ्याय । नः- अस्मदर्थम् । हिनु-शक्तीः प्रेरय ॥३॥

शुम्भमान ऋतायुभिर्मृज्यमानो गर्भस्त्योः।पर्वते वारे अव्यये॥ ९.०३६.०४

ऋतायुभिः- प्रकृतिनियत्यनुस्यूतधर्मैः। शुम्भमानः- द्योतमानः। गभस्त्योः- रसोद्दीपकयोः प्राणापानेशनशक्त्योः। बभसति दीपयन्त्याभ्यां रसिमिति गभस्ती प्राणापनेशनशक्ती। आधिभौतिके तु बाहुभ्याम्। बभसति दीपयन्ति निर्मथ्नन्त्याभ्यामित्रिमिति गभस्ती बाहू। मृज्यमानः-

संस्क्रियमाणः। वारे- श्रेष्ठे। अव्यये- सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरे उपलब्धिस्थाने । रसव्यञ्जके। रसस्य प्रवेशस्थाने। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूते। प्रतीके । पवते-क्षरित ॥४॥

स विश्वा दाशुषे वसु सोमो दिव्यानि पार्थिवा। पर्वतामान्तरिक्ष्या॥ ९.०३६.०५

सः- तादृशः। सोमः- रसः। विश्वा- सर्वाः। दिव्यानि- दिव्याः। पार्थिबा- भौमाः। अन्तरिक्ष्या-अन्तरिक्षगाः। वसु- संपदः। दाशुषे- दात्रे। पवताम्- क्षरतु ॥५॥

आ दिवस्पृष्ठमश्वयुर्गिव्ययुः सोम रोहसि।वीर्युः श्वेवसस्पते॥ ९.०३६.०६

शवसस्पते- शक्तिपालक । सोम- रस । अश्वयुः- प्राणकामः । गव्ययुः- ज्ञानकामः । वीरयुः-साधककामः सन् । दिवस्पृष्ठम्- चिदाकाशम् । आ रोहसि ॥६॥

